

Josephkerk

*schip dat hoog en fors de golven van de stad bevaart,
je bent gemetseld in een tijd
dat stenen stukken duurder dan een uurtje werkloon waren,
die zitten goed gemetseld dus.*

*De leien van je torenspits,
zo onvoorstelbaar schuin gehecht,
zorgzaam, toegewijd.*

*Ik zie van achter op je dak,
de zon glanst in de pannen,
helder meilicht, jonge lucht,
aanstormend groen rondom.*

*Je lijkt ook dit keer mee te willen doen
alsof die bijna honderd jaar niet tellen.*

*De mensen drommen niet met veel meer samen
zondags, zaterdags.*

Ze kunnen meestal zonder herder.

*Josephkerk, jij dan,
hoed jij de huizen van de stad.*

Marc van der Post